

Stečajni dužnik: Me2Grow d.o.o., Pavlinska ulica 5, 42000 Varaždin, OIB:
39810278640, zastupano po prokurist Boško Cabunac

ŽALBA

- protiv Rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu
poslovni broj St-55/2025-59 od 16. srpnja 2026.

Protiv rješenja Naslova, broj gornji od dana 16.7.2026. dužnik pravovremeno podnosi ovu žalbu pobijajući osporeno rješenje zbog bitne postupovne povrede iz **čl.354. st. 1. u vezi s čl.488. ZPP-a** koji se propis u predstečajnom postupku analogno primjenjuje u smislu **čl.10. Stečajnog zakona (dalje: SZ)**

Istaknuti žalbeni razlog bitne predstečajne procedure ostvaren je time što je sud prvoga stupnja evidentno i drastično kršio stroge postupovne propise (izrijekom niže navedene u tekstu žalbe), a što je posljedično izravno rezultiralo nezakonitošću i nepravilnošću osporenog rješenja.

I. Uvodno se sumarno izlaže žalbeni supstrat, kako slijedi.

Sud je u bitnom, prekršio zakonsku zabranu dvostruke odgode ročišta za raspravljanje i glasovanje o planu restrukturiranja, pri čemu je nezakonita ponovna odgoda ishođena u izravnoj suprotnosti sa strogo ograničenim pretpostavkama dopustivosti regularnih odgoda takvog ročišta (isključivo na **traženje** dužnika i većine vjerovnika nazočnih na ročištu).

Time je Sud, očito ne pukom slučajnošću niti neskrivljenom nepromišljenošću, spasio niže apostrofiranog vjerovnika od posljedice njegova propusta dostave obrasca za glasovanje do početka ročišta, odnosno do nastupa neoborive pravne predmnijeve prema kojoj se smatra da je time glasovao za plan restrukturiranja.

Ovaj manevar nezakonite ponovne odgode ročišta za glasovanje, evidentno usmjeren pogodovanju pozicije vjerovnika, bio je jedini izlaz u procesnom kontekstu koji je bitno određen strogom zakonskom zabranom primjene instituta povrata u prijašnje stanje (**čl.11. st. 6. SZ-a**), odnosno zakonskim imperativom davanja ili podnošenja relevantnih očitovanja (prijedloga , izjava, prigovora) isključivo u propisanim rokovima ili na, u tu svrhu, propisanom ročištu, s posljedicom apsolutnog neuzimanja u obzir svih postupanja kojima bi se navedeni zakonski imperativ zaobilazio.

Potom valja naglasiti da je predstečajni postupak školski primjer strogog procesnog reda bez elemenata arbitrarnosti.

Zbog toga sudu nije dopuštena nikakva samoinicijativna elastičnost ili fleksibilnost u postupanju.

Utoliko je u konkretnom slučaju riječ o drastičnoj iregularnosti koja znatno nadilazi standarde procesne povrede ili protupravnosti sudova u ovoj vrsti postupka.

Osporeno rješenje je izravan rezultat počinjenih bitnih povreda i bez njih takvo rješenje uopće ne bi bilo moguće.

Žalitelj na kraju ovog uvodnog dijela žalbe zaključno ističe i to da mu je na posljednjem održanom ročištu bilo onemogućeno izložiti bitne prigovore koji su sada sadržajno uklopljeni u ovu žalbu jer mu je sutkinja koja vodi postupak doslovno zabranila iznošenje očitovanja i bitnih prigovora čime je ujedno izbjegla potrebu da u obrazloženju svoje odluke izloži razloge neprihvatanja takvih prigovora stranke. Drugim riječima, žalitelju je time onemogućeno raspravljanje pred sudom i zaštita njegove pravne pozicije.

II Nastavno žalitelj izlaže činjenice i pravne pojedinosti predmeta bitne za žalbeno odlučivanje kao i razradu pravne argumentacije iz uvodnog dijela žalbe.

Temeljem čl. 60 st.1 (NN 71/15,36/22) odgoda ročišta za raspravljanje i glasovanje o planu restrukturiranja glasi „ **Dužnik i većina vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje mogu zatražiti od suda odgodu ročišta na rok od osam dana. Ročište za glasovanje se može odgoditi najviše jedanput**“

Neosporna činjenica jest da na zakazanom ročištu dana 2.7.2026. godine nitko od vjerovnika nije bio prisutan, a dužnik nije samoinicijativno zatražio od suda odgodu ročišta. Temeljem čl. 60 st 1 Stečajnog zakona, sud nije imao uporište u zakonu odgoditi ročište za glasovanje na dan 2.7.2026. a posebno iz razloga što je u pitanju bilo određeno ročište za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja dužnika, može se odgoditi samo jednom i to isključivo na zahtjev dužnika i većine vjerovnika i posebno iz razloga što je predstečajni postupak hitne naravi, a dostava glasačkih listića striktno određena s prekluzivnim rokom dostave do početka zakazanog ročišta na dan 2.7.2026.

Sud je naime na dan 2.7.2026. odgodio ročište za glasanje iz razloga što je povjerenik dužnika zatražio pisanim putem odgodu ročišta. No sud zbog takvog zahtjeva povjerenika dužnika o odgodi ročišta za glasanje a prema odredbama Stečajnog zakona posebno čl. 60.st.1 nije imao nikakvo uporište u Stečajnom zakonu da bi tom zahtjevu udovoljio i odgodio ročište za glasanje na dan 2.7.2026. jer neprisutnost stečajnog povjerenika na ročištu nije zakonska prepreka valjanosti samog glasanja niti — što je ključno — stečajni zakon predviđa opravdani razlog za odgodu ročišta za glasanje o planu restrukturiranja dužnika. Čl. 60. i taksativno uređuje odgodu i nedolazak povjerenika i u njemu se ne spominje izostanak stečajnog povjerenika kao prepreka ili osnova za odgodu ročišta. Time je sud napravio bitnu povredu postupka iz članka 60. Stečajnog zakona.

Sud je na ročištu 2.7.2026 bio dužan prema odredbama Stečajnog zakona konstatirati pristigle ili nepristigle glasačke listiće i utvrditi ih na ročištu 2.7.2026. tek nakon utvrđenja pristiglih glasačkih listića ako je već smatrao neophodnim odgoditi ročište to je mogao učiniti kako bi se dovršio postupak zaključenja predstečajnog postupka dužnika i potvrde plana restrukturiranja od strane povjerenika dužnika koji se mogao pozvati u konačnici da se očituje i pisanim putem ili pak dolaskom na novo zakazano ročište od strane suda kako bi potpisao zapisnik pa njegov izostanak kako bi se očitovao i nije bio presudan za utvrđenje glasova. Uostalom čl. 58. Stečajnog zakona st. 2. omogućava naknadno potpisivanje povjerenika dužnika na zapisnik pa izostanak stečajnog povjerenika na ročištu nije razlog utemeljen na zakonu koji bi opravdao odgodu ročišta za glasanje na dan 2.7.2026.

Nepobitna činjenica jest da do početka ročišta 2.7.2026. nitko od vjerovnika nije dostavio glasački listić što je sud itekako bio svjestan i time su svi vjerovnici ne dostavom glasačkih listića do početka ročišta glasali za prihvaćanje plana

restrukturiranja dužnika a kako su u zaključku i pozivu na dostavu glasačkih listića do početka zakazanog ročišta na dan 2.7.2026 godine od strane Trgovačkog suda u Varaždinu navedenim zaključkom prethodno i na vrijeme upozoreni.

To što je opunomoćenik dužnika pristao na prijedlog suda da se ročište odgodi zbog zahtjeva za odgodom ročišta stečajnog povjerenika nema uporište u zakonu da bi sud mogao utemeljeno na Stečajnom zakonu iz takvih razloga uopće pristati ili predložiti odgodu ročišta za glasanje o predstečajnom planu a kamoli je zakonski opravdati takvim razlogom za odgodu ročišta za glasanje o predstečajnom planu na dan 2.7.2026.

Dakle sud je po sili zakona bio dužan provjeriti pristigle glasačke listiće samo 2 (dva) vjerovnika dužnika, konstatirati da listići za glasanje do početka ročišta nisu pristigli te da su vjerovnici suglasni s planom restrukturiranja dužnika i da su zbog svoje pasivnosti glasali za plan restrukturiranja dužnika.

Činjenica jest što je sudu lako provjerljivo iz spisa i što je neoboriva činjenica da su oba dva vjerovnika u istoj skupini nedostavljanjem listića za glasovanje do početka ročišta 2.7.2026 glasali ZA financijski plan restrukturiranja i time su ispunjeni uvjeti iz čl. 59. st. 2. stečajnog zakona: za plan je glasovala većina svih vjerovnika i u skupini zbroj tražbina "za" (obje tražbine) nadmašuje zbroj "protiv" (nula). Plan je, dakle, na ročištu 2.7. po zakonu prihvaćen od strane vjerovnika i sud mora prihvatiti tu činjenicu i ispraviti svoju procesnu i nezakonitu odluku o odgodi ročišta koja ne smije i ne može biti na štetu dužnika koji odgodu ročišta nije tražio.

Neosporno vjerovnici su prihvatili plan, čl. 61. st. 1. koji nalaže sudu da rješenjem utvrdi prihvaćanje i potvrdi predstečajni sporazum. Umjesto te zakonom predviđene radnje, sud je ročište (nedopušteno) odgodio. To je propust u vođenju postupka i, istodobno, primjena čl. 60. st. 1. bez ispunjenih pretpostavki.

Sukladno stečajnom zakonu posebno članku 60. sud može ročište odgoditi jedanput što je i učinio na dan 17.6.2026. na zahtjev dužnika, dok doneseni zaključak 2.7.2026 nema uporište u stečajnom zakonu po članku 60.st.1. stoga je jedino mjerodavno ročište 2.7.2026. a ne novo 10.7.2026 koje nema zakonsko uporište vezano uz drugu odgodu glasanja o planu restrukturiranja dužnika.

Dužnik smatra da okolnost odgode ročišta od strane suda nije bilo spomenuto kao opcija da bi se ponovno glasalo o planu restrukturiranja dužnika i da bi se prihvatili nekakvi eventualno dostavljeni zakašnjeli glasački listići čime bi se protuzakonito „oživjeli“ vjerovnici koji su činjenično zakasnili s dostavom glasačkog listića u prekluzivnom roku do početka ročišta za glasanje na dan 2.7.2026. To što je ročište dana 2. srpnja 2026. odgođeno samoinicijativno od strane suda i neutemeljeno u Stečajnom zakonu ne može imati za posljedicu ponovno otvaranje zakonskog roka za dostavu obrazaca za glasovanje.

Žalitelj napominje da vjerovnik Stečajna masa iza Credo banka d.d. u stečaju ima ovršnu ispravu na nekretninama koje su pod hipotekarnim zalogom za svoju tražbinu pa će vjerovnik svoje potraživanje namiriti ovršnom ispravom i izvan predstečajnog postupka koji se vodi pred ovim sudom.

III. Zaključno žalitelj predlaže ovu žalbu usvojiti, osporeno rješenje ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak pred izmijenjeni sastav prvostupanjskog suda, odnosno pred drugoga suca pojedinca

23.7.2026.

Za stečajnog dužnika: